

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València-1.
Tel. (96) 352 46 69.

Provença, 324, Zn.
08037 Barcelona.

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca.

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Eliseu Climent.

Director:
Francesc Pérez i Moragon.

Redacció:
Adolf Beltran, Ferran Torrent, Vicent Partal,
Vicent Martí.

Documentació:
Enric Bellver.
Correcció lingüística:
Vicent Sanchis.

Delegacions:
Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).
Mercè Ibarz (*Barcelona*).
Miquel Martínez (*Alacant*).
Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francisc i Ciscar, Vicent Gamir, Pau
Barceló, Francisc Cutillas.

Disseny i maquetació:
Casanova.

Logotip: Josep Hortolà.

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i fotocomposició:
Berta Print, S. A. 46019 València.

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià
Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A.
Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vézquez
Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V.
Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra,
Josep Piera, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat,
Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume
Lorés, Antoni Serra, Josep M. Llopart, Gabriel
Janer Manila, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo,
F. Yvars, Vicent Aleixandre, Bernat Capó, J. J. Ro-
vira, Alfons Llorenç, Josep Aleixandre, Santiago
Pey, Manuel Costa, Maria Àngels Ull, Jordi Bigas,
V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel,
Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, Josep
Lacreu, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Gar-
cia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia
Hernández, Joan Rendé, Joan B. Culla, Josep M.
Espinós, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador
Vercher, Vicent Marqués, Pilar del Burgo, Joana
Escubedo, B. Mesquida, M. Muñoz, M. S. Jardi.

**Direcció, redacció, administració, publicitat i
subscripcions:** Avda. Bard de Càrcer, 40, 13a.
46601 València. Tel. 352 46 69.
Dipòsit legal: V-853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que res-
pecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.
L'opinió de la revista queda només reflectida en
els articles editorials.

Des del Temps

Sciascia té raó

«**V**encido y desarmado el ejérci-
to azul...» Algú podria ha-
ver pensat que els blaveros,
aconseguida bona part dels seus apa-
rents motius de mobilització, s'ha-
vien dissolt en la crònica tumultuosa
dels darrers anys de la política valen-
ciana. En el PSOE hi havia dirigents,
com ara el secretari general, Joan
Lerma, que ostentaven la presump-
ció d'haver acabat amb «els enfronta-
ments entre valencians» per la via
simplíssima de la renúncia.

Cadascú pot creure el que vulga,
però els polítics tenen l'obligació de
ser poc crèduls, i la veritat és que les
il·lusions sobre la pacificació del bla-
verisme estan quedant anul·lades per
la realitat.

El fet real és que s'acosten unes
eleccions generals, que pràcticament
ja som en campanya electoral, se-
gons ho podem veure pels continuats
trijocs i giragonses de la dreta i dels
comunistes. I, és clar, acostant-se les
votades, és lògic que els blaveros tor-
nen a actuar: sempre els mateixos i,
també com sempre, sempre impunes.

Pensaven que s'havien acabat, pe-
rò no. Quan convé, ixen tots a una
veu de la capseta, guiats per una con-
signa poc espontània; rebenten una
conferència, insulten, amenacen i
se'n tornen cap al dipòsit, segurs
d'haver complit una missió històrica.

I llavors, per darrere, apareixen els
polítics blaveros, tan poc presen-
tables, i llancen tot el pes de la seua
lògica que sol ser una aberració pura
i simple. Per exemple, Alianza Popu-
lar i Unión Valenciana s'han posat
d'acord (no debades formen part de
la mateixa coalició) per assegurar
que, pel que fa als incidents del dia
24 a la Llotja de València, els cul-
pables n'eren, precisament, aquells
qui no havien pogut celebrar un acte
absolutament legal i pacífic —una

conferència sobre *Tirant lo Blanc*—,
organitzat per un ajuntament de-
mocràtic, el de València.

Si aplicàvem a tot aquesta estra-
nya lògica, ens trobaríem ben
prompte enmig de la selva o d'un
carrer solitari del Far West, uns mi-
nuts abans que comence el tiroteig.
Són perspectives poc agradables, pe-
rò potser és això el que es pretén.
Mantenir la tensió, forçar el PSOE
perquè cedesca més i més encara i de-
mostrar, una vegada més, que «el
carrer és d'ells».

A tot això, jo em permetré de re-
cordar una aguda observació del
gran escriptor sicilià Leonardo Scias-
cia, que fa així: «El més bell
exemplar de feixista amb el qual po-
dem topar avui (i recomanem als ex-
perts una descripció i una cataloga-
ció més agudes) és el suposat anti-
feixista, dedicat exclusivament a
anomenar feixista qui no és
feixista».

És exactament el cas del pintoresc
regidor d'UV en l'Ajuntament de
València, González Lizondo quan, la
setmana passada acusà els «pancata-
lanistes» de «feixistes».

Aquesta gent ha trobat la gran fòr-
mula màgica. Ells són els demòcra-
tes. Ells són els valencians. I així, cri-
dant cridant, insultant insultant, em-
bolicant embolicant, aconseguixen
crear un clima d'atordiment general
en què poca gent és capaç de
preguntar-se ja quin dret tenen a
utilitzar aquests qualificatius. Per-
què això de ser demòcrata i de ser va-
lencianista s'haurà de provar. Els
Casp, els González Lizondo, els Ra-
mon Izquierdo i tants dels seus com-
panyos haurien de començar per ací,
per dir realment què són, d'on vénen,
i que pretenen. Tot i que, com vostès
poden suposar, ja ens ho imaginem.

Francesc Pérez i Moragon